

AYB və AJB üzvü, Prezident və Həsən bay Zərdabi mükafatçısı Fuad Biləsuvarlinin poetik nümunələri xalq şeirinin ruhunu və mənəvi zənginliyini özündə hifz edir. Onun şeirlərində həm şaxsi tale izləri, həm də çağın ictimai nəfəsi duylur.

Fuad Biləsuvarlinin şeirlərində gündəlik həyatın içindən gələn ağrı və ümid, eləcə də, insanın özünə qayıldı işlə bağlı düşüncələr ana xətt kimi keçir. O, bəzən fani dönyanın kədərini dərd yükünü daşıyan bir adamı, bəzən Vətən qarşısında borcunu hiss edən vətəndaşını, bəzən də sinaqlardan keçə-keçə həyatı dərk edən və mənəvi dirənişlə yenidən ayağa qalxan insani poetik dillə canlandırır.

Şair həm kədəri, həm etirazı, həm də ülvə duyğuları eyni təbii axarda birləşdirir. Onun poeziyasında tənhalıqla nikbinlik, ağrı işlə ümid, həsrət işlə Vətən sevgisi üzvi şəkildə qoşalaşır.

Fuad Biləsuvarlinin təqdim etdiyi bu silsilə şeirlər oxucunu həm düşündürür, həm də insan ruhunun dərin qatlaraq tale və dönyanın həqiqətlərini duymağa vadar edir.

Günel NATIQ

Fuad BİLƏSUVARLI

Ürəyimdə

Müşfiqin, Cavidin yaşadığını
Mən də yaşayıram öz ürəyimdə.
Kimi kimi, haqqıma nankor çıxdılar
Döndülər oldular köz, ürəyimdə.

Çox zaman qırıldım, sindim o ki var,
İçimdə alışdım, yandım o ki var.
Həyatı dərk edib qandım o ki var...
Dördimə qoşuram söz, ürəyimdə.

Qişın havasıdı... Əsir küləklər -
Özü öz səsinə əsir küləklər...
Söz kimi adamı kəsir küləklər,
Hələ ki, duyulmur yaz, ürəyimdə!..

Qaya parçasıyam, əzilməzəm çox,
Döyümlü olsam da, dözülməzəm çox.
Sırr dolu sinoyəm, çözülməzəm çox,
Həqiqət gəzirəm düz ürəyimdə!

Yaz oğluyam, yaz mənəm də

Ela bilmə - doğru düşün,
Səhv deyiblər: buz mənəm də.
Məmləkətdə əskiklik çox,
Düz arama - düz mənəm də.

Kəm-kosirlər içindəyəm,
Yığışmışam - köçümdəyəm,
Çıxmamışam - özümdəyəm,
Hövsələli - öz mənəm də.

Döllərin artıb sayı,
Keyfiyyətin çıxıb zayı.
Haraylama sən o hayi -
Haya baxan göz mənəm də.

Fərqli şəxsəm, insan mən də,
Ətdən deyil bu can məndə.
Şeirdən doğulan bəndə -
Ədəbiyyat, söz mənəm də.

Mən boyat sözlərə yoxam,
Hər bir evdə, sizdə yoxam.
Qiş bilir ki, buzda yoxam -
Yaz oğluyam, yaz mənəm də.

* * *
Kədər elə rahatdı ki -
ürəyimdi sıqıncağı.
Elə girib ürəyimə,
çıxıb getmək istəmir də -
ürəyimdən
bir zərrə yox qanacağı.

Sənki məni o yaradıb -
nə göz verir, nə də işiq.
Bir gün mən sevinən kimi,
o an olur mənə qıcıq.

Gözü məndə, çəkmir gözün -
mən hardayam, ordadı dərd.
Nə veribdi, ala bilmir,
yollarına qoyubdu sədd.

Tələbini qoy kənara -
anam, atam deyilsən, qəm.
İmkən ver də, qadan alım,
bir həzz alım səadətdən.

* * *
Ölüm elə pis şeydi ki,
Bax, hamını tapa bilir.
Vaxt çatanda gedir hamı -
Xan, vəzir də, padışah da...
Kim ölümdən qopa bilir?!

Harda gəldi tutmağı var,
Bəndələri qucmağı var.
Qorxa bilin siz Allahdan -
O göndərir ölümü də.
Fələk haçan istəyərsə,
Bizi attək çapa bilir.

Fani ömür deyib keçmə,
Bizlik deyil ömrü seçmək.
Çıxart qolbdən sixintini,
Həmişəlik deyil heç nə.
Hər şey Allahın əlində -
Bir əmrinə tabeyik biz.
Allah əmrin verən kimi,
Fələk bizi doğmaların
Əllərindən qapa bilir.

Yaziya pozu yoxdur ki,
Deyən vallah, çox düz deyib.
Odur ki, sığın Allaha -
Xoş günü də, bəd günü də.
Allah bizim bəxtimizə
Düçər edib yaza bilir.

Asan olmuşam...

Mənim kövrəkliyim sixır özümü,
Ən xırda bir sözdən küsən olmuşam.
Hər dosta, qardaşa səmimi insan,
Hər kəsin üstündə əsən olmuşam.

İçimdə od tutub yanmışam dəha...
Beləcə, kül olub sənmüşəm dəha.
Vaxtında susmayıb dinmişəm, dəha,
Gördüyüm çox şeyə susan olmuşam.

Yoluma qayalar salanlar olub,
Qarşımıda nə qədər ilanlar olub...
Gözümüz odunu alanlar alıb,
Özümüz bir künçə qisan olmuşam.

Fuadam, yaşaram ömrü birtəhər,
Sixır boğazımı ol kimi qəhor.
Düzümə şər qatan, balıma zohər -
Çotin insanlara asan olmuşam...